

Index Rerum,

Computatione qualibet admissa certum est ad minus 80. annos præcessisse Toletanum Concilium Imperatorem, ib. n. 247

Concilium.

Concil. Trident. in multis disposuit idem, quod iure communi erat dispositum, p. 36. n. 226

Concil. Trid. c. 8. sess. 25. si voluisset impedire cognitionem per viam violentiæ, id expressisset, ut intellexeretur, p. 37. n. 229

Concil. Trid. sess. 13. refertur, quod si ponitur competentiam jurisdictionis ortam inter conservatorem, & ordinarium, arbitri dirimant, interimque in causa conquisceatur, p. 255. n. 74

Concil. Trid. plura decreta determinantia in aliquibus casibus esse exequentiam inhibitionem non obstante declarantur, p. 256. n. 82

Concil. Trid. decretum in aliquibus casibus non solum permittit executionem, tollendo appellationem, sed ultra procedit tollendo inhibitionem, ib. p. 256. n. 83

Conc. Trid. sess. 22. de ref. c. 9. circa reddendam rationem singulis annis per administratores Ecclesiæ etiam laicos, p. 258. n. 1

Concil. Compostellanum loquens de objectionibus oppositis electionibus in provisione Doctoralis, Magistralis, &c. declaratur, p. 279. n. 82

Concil. Trid. sess. 22. de ref. c. 5. dum de dispensationibus ordinariis committendis loquitur, dicitque procedere posse summarie, & extrajudicialiter, interpretatur, p. 283. n. 126

Concil. Trid. & motus proprius declarantur circa provisionem Parochialium, p. 289. n. 169

Concil. Trid. & motus proprius si intelligeretur de tollenda appellatione in Parochialis provisione extrajudiciali dumtaxat, nihil specialitatis continerent ultra jus commune, ib. n. 173

Concil. Trid. dispositio circa provisionem appellatione non obstante est specialis in Parochialibus, quæ ad cætera beneficia non trahitur, ib. n. 180

Conc. Trid. & motus proprius circa prohibitionem appellationis à provisione Parochialium declarantur, p. 291. n. 197

Concil. Trid. removens appellationem intelligi quoad suspensivum sæpe declaravit Sancta Congregatio, p. 306. n. 14

Concil. Trid. sess. 22. de ref. c. 1. circa renovandas penas decretorum tractantium de honestate Clericorum, appellatione remota, p. 312. n. 69

Concil. Trid. sess. 24. de ref. cap. 20. concedens in prima instantia cognitionem superiori ob negligentiam ordinarii ipso prius requisito, declaratur, p. 324. n. 29

Concil. Trid. verba ponderantur in d. cap. 18. sess. 24. de ref. ibid. & Ecclesiæ vacanti deputatus vicarius etiam appell. pendente, non amovendus donec de Rectore provideatur, p. 346. n. 55

Concil. Trid. sess. 21. cap. 2. decretum cum sit jus novum editum in confirmationem c. ad audientiam, de Eccles. ædific. debet recipere omnes ampliacionis, & limitationes illius, p. 368. n. 36

Concil. Trid. sess. 7. de ref. c. 7. disponens contra retinentes incompatibilia procedendum esse appellatione, inhibitione non obstantibus, dilucidè explanatur, p. 381. n. 57

Concil. Trid. decretum sess. 24. de reform. cap. 20. disponens de suspendo & mulctando notario non exhibente actorem copiam appellanti, explanatur, ut intelligatur appellatione non obstante, cum sit delictum tangens officii administrationem, pag. 385. num. 8

Concil. Trid. sess. 24. de reform. cap. 18. explanatur, habens ne examinatores ad examen beneficiorum

recipiant stipendium aliquod, etiam ex fructibus ipsius beneficii, p. 387. n. 21

Concil. Trid. sess. 24. de ref. c. 18. in illis verbis (quod si jus patronatus laicorum, &c.) explanatur circa formam servandam in provisione Parochialis juris patronat. laicorum, p. 401. n. 105

Concil. Trid. sess. 7. de ref. c. 13. quam formam induxerit in provisione beneficiorum simplicium, p. 406. n. 184

Concil. Trid. quamvis det formam provisioni Parochiali exequentiæ appellacione non obstante, si judicialiter procedatur, intelligitur si non sit nullitet processum, p. 407. n. 203

Concil. Trid. sess. 22. de ref. c. 8. ponderatur disponens Episcopum non posse visitare hospitalia & confraternitates quæ sunt sub immediata Regis protectione, p. 429. n. 192

Concil. Trid. sess. 24. de ref. c. 20. explanatur in illis verbis (nisi Episcopus prius requisito, eoque negligens procedat, &c.) p. 461. n. 73

Concil. Trid. permittit appellationem ab interlocutoria habente vim definitivæ, p. 492. n. 100

Concil. Trid. apponit biennium inferiori ad finiendam causam, non tamen irritat acta processus, sed per ea superior causam decedit, p. 507. n. 66

Concilium Tridentinum sess. 25. de reform. cap. 3. explanatur, loquens de executione per censuras, quando sit faciendæ tam in criminalibus causis quam in iudiciis, p. 538. n. 63

Conclusio.

Conclusio in causa semper supplet citationis ad sententiam defectum, intimata utrique parti post ejus discussionem, p. 411. n. 254

Quod fallit si Conclusio non est formaliter & solemniter facta, lib. n. 255

Quatuor proponuntur Conclusiones ad quas tertii oppositoris jura reducuntur, quibus cognoscitur quando possit impedire executionem vel non, pag. 571. n. 56. & seqq.

Concubina.

Concubinam Clerici ut capiat Ecclesiasticus, si sit uxorata, debet esse concubinatus notorius, p. 173. n. 47

Concursus.

Concursus est præcisè faciendus in provisione Parochialis, ergo edictum est necessarium: non est legitimum argumentum, p. 397. n. 51

Concursus, & examen ante lapsum terminum edictorum est nullum, p. 398. n. 64

Concursus factus intra terminum edictorum an sustineatur, si alius oppositor non compareat, p. 398. n. 65

Concursus per examen in provisione Parochialis requiritur pro forma, ita ut ejus ommissio illam vitiet, ac nullam reddat, ib. n. 77

Concursus etiam requiritur pro forma in Parochialibus juris patronatus Ecclesiastici, pag. 399. numero 80

Concursus ad Parochialem juris patronatus Ecclesiastici sicut & ad alias merè collativas etiam reservatas suæ sanctitati, & etiam in mensibus reservatis, debet fieri ab ordinario, & tunc in mensibus reservatis electio est Episcopo, non patronis, p. 400. n. 98. & 99

Concursus ad Parochialem juris patronat. laici in quibus casibus requiritur, remissivè, p. 401. n. 106

Concursus an sit necessarius in beneficio juris patronatus mixti Ecclesiastici & laici, affirmativè resolvitur, ib. n. 107

Concursus est necessarius in Parochialis juris patronat. mixti pro una tantum parte, pertinentis ad Clericos, & pro duabus ad laicos, ib. n. 108

Concur-

& Verborum.

Concursu petato in Parochiali juris patronatus mixti Ecclesiastici & laicalis & ex approbatis, patroni præstant ordinario instituendum, p. 401. num. 109

Concursus est necessarius in provisione dignitatis unitæ Parochialis aequè principaliter, ib. n. 116

Concursus in parochiali juris patronatus laici non requiritur, quando unus tantum præsentatur à patrono, secus autem quando plures à patrono præsentantur, quia inter ipsos & non alios necessarius est concursus, & ex approbatis unus eligit ordinarius, ib. n. 123

Quod procedit, quando singuli præsentis à Patronis laicis habent æqualem seu æquales voces, quia tunc inter ipsos habebit locum concursus, secus si aliquis haberet plures, aut majores voces, & majorem partem patronorum, quia is dumtaxat erit examinandus, p. 402. n. 124. quod fallit ut infra sub n. 128

Concursus non est necessarius in provisione Vicariæ perpetuæ, sed solum ad nominationem, seu præsentationem ejus cujus dignitati aut Ecclesiæ unita est Parochialis, faciendæ est institutio & provisio, p. 404. num. 156

Concursus cessat in beneficio litigioso cedente vel cedente colligante, cum nec ordinarius conferre, patronus præsentare, elector eligere possit, p. 405. n. 169

Concursus locum habet in parochiali litigiosa, quando per Pontificem facta est subrogatio gratiosa alicui, quam superstiti, ib. n. 170

Concursus factus in subrogatione gratiosa electo ut magis digno non est faciendæ collatio quousque lis finitur, & vincatur superstes, potest tamen admitti electus pro suo interesse in statu litis, ibid. num. 171.

Condemnatio. Condemnatus.

Condemnatus ex una causa potest ex alia iudicium movere super eadem re, p. 48. n. 352

Condemnatus, ut conserveat indemnem Titium ab obligatione si iterum extinguatur obligatio, quia compulsus Titius solvit, Titius ipse relaxari indemnem, ut sibi restituatur solum, quamvis hoc non contineatur in sententia, p. 99. n. 98

Condemnatus ad tradendum debitori instrumentum debiti, si non reperitur, cogitur creditor eadem sententia debitorem liberare, ib. n. 99

Condemnatus per tres conformes sententias, quæ non transeunt in rem judicatam, non auditur ulterius appellans, p. 129. n. 31

Condemnatus per sententiam sub conditione ante ejus eventum si efficiatur diversi fori, ligatur priori adveniente conditione, p. 162. n. 48

Condemnatus per laicum in relegationem effectus, interim clericus si frangat illam an per secularem puniatur, ib. n. 49

Condemnatus debet certificari de tenore & qualitate sententiæ ut currat tempus ad appellandum, p. 163. num. 57

Condemnatus donec potuerit habere copiam sententiæ non currit tempus appellandi, ib. n. 58

Condemnatus semper dicitur esse infra decem dies à tempore notitiæ si scientia sententiæ non probetur, ib. n. 59

Condemnatus si dum notorius se præparat ad intimandam sententiam, non vult audire, alia intimatio non requiritur, ib. n. 63

Condemnatus reus non relaxatur sub fidejussoribus, sed solutione liberatur, p. 184. n. 181

Condemnatus ad rem vel possessionem tradendam non liberatur præstando fidejussores, ibidem num. 182

Salgado de Protec. Reg.

Condemnatus ad pecuniam appellans relaxatur, si deponat pecuniam, ib. n. 183, & 184

Condemnatus ad penam pecuniarum appellans quando sub fidejussione aut deposito sit relaxandus hodie ex bulla Pii V. ib. n. 185

Condemnatus jam an & quando est relaxandus appellam, p. 190. n. 260

Condemnatus ad salarium & aliam rem, exequitur sententia pro salario, & non super re, p. 227. n. 55

Condemnatus exhibere, & in defectum juretur in litem, potest appellare, p. 223, & 224. n. 148. & 149

Condemnatus ad interesse ob non exhibitionem, an appellet, p. 234. n. 95

Condemnatus ad cautionem non turbandi possessionem alterius, audiatur de novo turbans & allegans se insistere possessioni ex nova causa, ibid. num. 97

A Condemnatione facta vigore statuti aut ordinationis civitatis super velibus, & cibus disponentis à mille marapetinis infra non admittitur appellatio suspensiva, ex l. regia, p. 358. n. 55

Condemnatus ad exhibendum & ob non exhibitionem ad interesse potest ab interesse sententiam appellare, p. 452. n. 86

Condemnatus principaliter & immediate ad possessionem tradendam vigore contractus appellat, p. 453. n. 101

Quia nullum superest petitorium condemnato & obligato contra pactum & obligationem, ib.

Condemnatus ad liberè dimittendam possessionem appellat, quia continet mixturam, ib. n. 104

Condemnato ad possessionis restitutionem, competentem retentionem dumtaxat licet appellare, ib.

Condemnatus ad rem tradendam non cogitur præcisè, si non habet facultatem rei tradendæ, pura, quia obit, abiit, vel aliter perit, quia tunc in æstimatione sit executio, p. 536. n. 33. & seqq.

Quod procedit etiam in depositario, mandatario, & vendito, ib. n. 34

Condemnatus ad recipiendam aliquam in uxorem, cogendus est per censuras, p. 538. n. 65

Condemnatus recipere aliquam in uxorem quibus ex causis cogendus non sit, sed in executione executorialium super sedendum, ib. n. 66. remissivè.

Condemnatus in concessoria, compellitur præstare patientiam servituri, p. 539. n. 82

Condemnatus in iuribus incorporalibus compellitur pro patientia, sicut in corporalibus pro actuali traditione, ib. n. 83

Condemnatus ad cedendum vel renunciandum officium aut beneficium, si monitus nolit renunciare, juris interpretatione habetur pro renunciante, ibid. num. 87

Condamnatus ad tradendum instrumentum debiti, si id non reperitur, compellitur ad conficiendum instrumentum liberationis, p. 540. n. 97

Condemnatus ad id quod est impossibile facere, sed honestum, compellitur eo modo quo potest, ibid. n. 98

Condemnatus aliquem facere indemnem ad obligatione, si hæc sit extincta, eo modo quo potest, debet indemnem servare, ib. n. 99

Condemnatus curet appellare coram executore à sententia, quam exequi vult intra terminum ad appellandum, cum antea sibi non fuerit intimata, & cum protestatione adevundi superiorem qui eam tulit, p. 545. n. 59

Condemnatio requirit scripturam per sententiam, & in ea non expressa non veniunt, p. 570. n. 5

Condemnatio ad rei restitutionem quam possidet, danda est cautio, si tertius dominio opponat, quæ præstita non suspenditur executio, p. 572. n. 62

NN n 3 Condem-

Condemnatus respectu officii potest executionem impedire juris proprii ratione, p. 589. n. 275.
 Condemnatio requirit scripturam; non scripta in sententia non veniunt, p. 599. n. 6.
 Condemnatio super principali, inducit absolutionem super incidenti, quod subsistere non potest subsistente principali, p. 600. n. 28.
 Condemnatus ad restitutionem beneficii & ejus fructus percipere, non tenetur restituere distributiones quotidianas, p. 604. n. 82.
 Condemnatus ad restitutionem beneficii & fructuum percipientum non restituit elemosynas, funeraria, & oblationes, aliaque incerta, pag. 605. numero 83.
 Condemnatio fructuum etiam, parochialis non fit nisi provenientium ex decimis, primitiis, &c. ibid. num. 84.
 Condemnatus ad restitutionem fructuum beneficii, intelligitur in distributionibus quotidianis, si beneficium non habeat gloriam, nec verba sententiae inania reddantur, ibid. n. 87.
 Condemnatus nationem reddere virtualiter censetur condemnatus ad reliquorum solutionem novo non expectato processu, p. 609. n. 142.
 Condemnatus per sententiam ad id quod per calculatores liquidabitur, facta liquidatione alia non requiritur condemnatio, ibid. n. 148.
 Condemnatus ad reddendum triticum in specie, & qualitas non fit expressa in sententia, an excedat executor si compellat ad praestandum optimum triticum, ibid. n. 154.
 Et quid in Condemnato ex causa legati tritici, p. 610. n. 155.
 Et quid de aliis rebus quae terminos habent a natura, seu quae de facto hominis finem habent ut vestis cujus qualitas sint praestanda ut judicatis satisfiat, ibid. remissive.
 Condemnatus ad restitutionem rerum ex judicio particulari, seu universali quas tempore litis novae non possidebat, si tamen re jam judicata coeperit possidere, an compelli possit per executores ad illarum restitutionem usque reatu excessus, ibidem. num. 156.
 Condemnatus Clericus ad privationem beneficii si a Papa restituatur an recuperet beneficium & quid si sit alteri jam collatum, p. 611. numero 179. remissive.
 Condemnato Clerico capitaliter pensio extinguitur & consolidatur cum beneficio, ibid. n. 180.
 Condemnatus Clericus capitaliter & Papa restitutus, an recuperet pensionem jam consolidatam cum beneficiis, ibid. n. 181.
 Condemnatus recuperat melioramenta rei, etiam si in sententia nihil sit dictum, sed in ejus favorem pristinus rei status attenditur ad effectum, p. 612. n. 200.
 Illud quod rei additum est in executione, si Condemnatus recuperat, pariformiter debet solvere quod ipsi rei detrahitur, ibid. n. 202.
 Condemnatus vel obligatus per guarentigiam ad fructus, damna, aut interesse, in executione facta liquidatione solvit, p. 616. n. 5.
 Condemnatus ad restitutionem equarum seu vaccarum con partos y pos partos an excedat executor, si hujusmodi post partas in infinitum usque ad tempus praesens voluerit liquidare, p. 609. numero 46.
 Condemnatus ad fructus beneficii potest executioni opponere se illos convertisse in utilitatem beneficii, p. 622. n. 80.
 Condemnatus ad restituendum certos modios tritici non expressa ejus bonitate, eam victor probare te-

netur, aliis sententiae debitor satisfacit etiam vilissimum praestando, p. 626. n. 143.
 Condemnati cives alicujus civitatis, censentur etiam condemnati habitatores castri Civitati subiecti, quia cives civitatis etiam sunt, p. 645. n. 122.
 Condemnatus ad tot modios tritici, an & quando in ipsa specie, vel in ejus valore executor exequi possit, ibid. n. 136.
 Condemnatis decem dies dantur tam de consuetudine quam jure regio ad solvendum, quos potest iudex ex causa abbreviare aut ampliari suo arbitrio, p. 628. n. 3.
 Condamnatum ad interesse propter moram, an executor possit compellere, & taxare interesse postea causatum ob moram partitionis sententiae, p. 629. num. 20.
 Condemnatus ad interesse propter moram solvendi usque ad sententiam, si post eam perseveret in mora, actione judicati tenetur ad illud etiam post sententiam, ibid. n. 22.
 Condemnatum ad interesse debitum jure actionis, an possit compellere executor illud praestare decursum etiam usque ad partitionem sententiae, ibid. num. 23.
 Condemnatum ad praestanda alimenta alicui usque ad pubertatem, an excedat executor, si illum compellat praestare sceminae ultra duodecim annos, & masculo ultra quatuordecim, p. 630. n. 33.
 Condemnatus ad certum, & si non solvat intra tot dies mittatur in auxilium, termino transacto poterit iudex exequi poenam comminatam ob non solutionem pecuniae, p. 631. n. 47.
 Condemnatus ad certum, quae si solvere noluerit, aut non potuerit, mittatur in exilium, quod si tempus expectandum solutionis praestanda, ut poena comminata exequatur, p. 632. n. 48.
 Tunc decem dierum terminus expectandus est curens a die intimationis & monitionis, juxta magis communem opinionem, ibid. n. 49.
 Condemnatus ad tradendum instrumentum debiti solvuti, si non reperitur, cogitur liberare victorem, p. 641. n. 92.
 Condemnatus ad certum quid si non solvat condemnatur ad exilium, non solvendo fit executio in secunda parte sententiae, p. 642. n. 107.
 Condemnati plures simpliciter intelliguntur pro rata condemnati, licet unusquisque in solidum fuerit per scripturam obligatus aut de jure, pag. 643. num. 114.
 Condemnati plures colligantes simpliciter in expensis unusquisque tenetur pro parte sua dumtaxat, ibid. num. 118.
 Condemnatus ad plurius rerum restitutionem, an propter expensas in una factas, executio suspendatur in aliis sequentibus, & non melioratis, p. 649. num. 63.
 Condemnato retractante rem aditam intra tempus legis, vectigal a publicano receperat etiam, cujus jus pendebat ab hac causa variabili, p. 656. numero 38.
 Condemnatus in expensis non potest appellare a tota taxatione executoris, sed ab excessu, quia foret appellare a sententia transacta in rem judicatam, & ejus petere rescissionem, pag. 666. num. 209.
 Condemnatus vel obligatus ad rem tradendam, si semel tradiderit, liberatur, & obligatio non reviviscit, licet eadem res ad obligatum redierit, p. 667. num. 220.
 Condemnatus ad rem restituendam semel facta restitutione, si iterum recuperet, non intelligitur ab obligatione judicati liberatus, p. 668. n. 225.

Condem-

Condemnata civitas ad subversionem murorum, si semel diutius iterum eos reaedificet, non satisfacit sententiae, quia debent manere destructi, ibidem num. 126.
 Condemnatus ad rei restitutionem, illam potest retinere, donec sibi de melioramentis satisfiat, p. 670. n. 263.
 Conditio, Conditionalis.
 Conditio juri contraria dicitur impossibilis, p. 167. n. 23.
 Conditionalis sententia licet interim non possit exequi; tamen quoad appellandum tempus currit statim a tempore sententiae, p. 162. n. 47.
 Conditionalis sententiae tempus licet currat ad appellandum, non expectata conditione, non tamen quoad alios juris effectus, ibid. n. 50.
 Conditionalis appellatio (si contrarium feceris) non devolvit causam ad superiorem, p. 106. n. 18.
 Conditionalis appellatio non impedit, quominus iudex queat ad ulteriora procedere, ibid. n. 19.
 Conditionalis appellatio virtute aditus Senatus, vel decernit, vim non fieri, vel proprius pro agora no habeat fuerit, ibid. n. 20.
 Conditionalis appellatio proposita si subsequatur gravamen, an sit deferendum, vel alia nova sit necessaria, ibid. n. 21.
 Conditionalis appellatio non impedit, quominus iudex queat ad ulteriora procedere, ibid. n. 19.
 Conditionalis appellatio non devolvit nec causat attentatum, nec postmodum convalescit, ibid. num. 26. & 27.
 Conditionalis appellatio non sufficit, si post eam iudex per sententiam negaverit, quod in appellatione petebatur, sed nova est necessaria, ibidem numero 28.
 Conditio ut retrotrahatur ad tempus dispositionis, debet adesse habitas extremorum, p. 161. num. 31.
 Conditionalis appellatio [si me gravaveris, &c.] non convalescit, etiam si dicat appello ex nunc prout ex tunc, ibid. n. 38.
 Conditionalis appellatio in extrajudicialibus non impedit translaticivam fictionem adveniente gravamine, ibid. n. 39.
 Conditionalis appellatio ab actibus extrajudicialibus susinetur, ibid. n. 49.
 Conditionalis appellatio in extrajudicialibus, non devolvit causam, antequam subsequatur gravamen, etiam cum clausula, ex nunc prout ex tunc, ibid. n. 41.
 Conditionalis appellatio praecedenti virtute subsequente gravamine non recurrit ad Senatum, & quomodo tunc decernat, ibid. n. 42.
 Conditio non trahitur retro, quando aliquid resultat contra juris dispositionem, p. 197. n. 59.
 Conditio debet adimpleri ita ut interim suspendat dispositionem, p. 647. n. 30.
 Conditio importat formam; ibid. n. 32.
 Conditio non servata actus corrumpit, ibid. n. 33.
 Conditio respiciens principalem dispositionem & substantiam, ipsam reddit conditionalem, p. 648. num. 53.
 Conditio apposita in executivis sententiae, aut alterius dispositionis, non facit sententiam aut dispositionem

conditionalem, sed puta remanet, ejus tamen effectus, & executio suspensa est in tempus, ibidem num. 54.
 Conditio adimpleri debet in specifica forma, non per equipollens, ibid. n. 58.
 Confessio, Confessus.
 Confessio emanata a reo extorta per iudicem post appellationem a decreto torture, est nulla, & inefficax ad condemnandum, p. 145. n. 103.
 Confessio vulnerati graviter quando sufficit ad capturam delinquentium, p. 108. n. 141.
 Confessus delictum etiam in poena pecuniaria an relaxetur sub fideiussoribus, p. 183. n. 179.
 Et quid in solo convicto licet non sit Confessus, ibid. n. 180.
 Confessus & convictus simul in delictis non auditur appellans, sed iudici exequi permittitur, pag. 464. num. 10.
 Confessus & convictus in criminalibus & pecuniariis causis non auditur appellans, ibid. n. 12.
 Confessio ut tollat in criminalibus appellationem, requirit spontaneam, non per torturam aut illius formidinem, ibid. n. 13.
 Confessio spontanea dicitur, quae post torturam illatam legitimis praecedentibus iudicis ratificatur, quae appellationem impedit, p. 465. n. 15.
 Confessio ejus, ad quod quis est incivilibus condemnatus, emanata post sententiam impedit appellationem, ibid. n. 16.
 Confessio post sententiam in criminali causa non impedit appellationem, ibid. n. 17.
 Confessus reus tantum si in appellatione inserat aliquam causam offuscantem ejus confessionem appellare potest, ibid. n. 20. & n. 22.
 Confessus sponte & condemnatus si nullam inserat in appellatione causam offuscantem confessionem non appellat, sed sententia exequitur ea non obstante, ibid. num. 21.
 Quod procedit tam de jure canonico, quam civili ibid. n. 22.
 Et tam in civilibus causis, quam criminalibus, ibid. num. 13.
 Confessio validat defectus ordinis judicialis processus, p. 584. n. 211.
 Confessio partis validat omnes defectus processus, & ordinis judicialis, p. 649. n. 72. ubi de ampliacionibus & limitationibus.
 Confirmatio.
 Confirmationi petita si nullus se opponat, non requiritur libellus, nec litis contestatio, nec diffinitiva sententia, p. 277. n. 63.
 Confirmatio non tollit defectum rei confirmatae extra confirmationem, p. 302. n. 20.
 Confirmatio nihil novi dat, nec auget dispositionem, nec aliquod obstaculum tollit, p. 630. n. 37.
 Confirmatio.
 Confirmatio datur ubi adest identitas rei, causae, & personarum, sive verè, sive interpretative, p. 476. n. 26.
 Confraternitas.
 Confraternitas dignior praefertur minus dignioribus cessante anterioritate, & quasi possessione, p. 242. n. 48.
 Confraternitas habens statutum nobilitatis aut puritatis sanguinis, aliis in dubio praefertur, ibid. n. 49.
 Confraternitas Advocatorum, & Doctorum praefertur aliis in dubio, ibid. n. 51.
 Confraternitas Advocatorum quae praefertur militum, ibid. n. 52.
 Confugiens.
 Confugiens ad locum, quo jure vel consuetudine capi non potest, relaxandus est, p. 178. n. 113.